

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ
ΕΔΟΞΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ
ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ",
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ

Ο Υψηλάντειος Αγώνας Δρόμου «Επιστρέφει»

Σάββατο 1 Ιουνίου 2024

Είναι γεγονός ότι επιστρέφει ο Υψηλάντειος Αγώνας Δρόμου μετά τον Σεπτέμβριο του 2019 όπου και έγινε ο τελευταίος αγώνας. Θα πραγματοποιηθεί φέτος αυτό το σημαντικό αθλητικό και πολιτιστικό γεγονός για την Νέα Τραπεζούντα και τον σύλλογο Υψηλάντη, το Σάββατο 1 Ιουνίου με αφειρητία και τερματισμό την κεντρική πλατεία της Νέας Τραπεζούντας. Ο αγώνας πραγματοποιείται με πρωτοβουλία του συλλόγου Υψηλάντης και σε συνεργασία με τον Δήμο Κατερίνης και τον Αθλητικό Πολιτιστικό Σύλλογο Δρομέων Πιερίας «ΖΕΥΣ».

Με χαρά λοιπόν και προσμονή οι διοργανωτές του αγώνα αναμένουν να υποδεχτούν τους συμμετέχοντες μικρούς και μεγάλους και υπόσχονται ότι τόσο οργανωτικά όσο και αγωνιστικά ο αγώνας θα έχει μεγάλη επιτυχία.

Παρακάτω δημοσιεύεται η προκήρυξη με όλες τις λεπτομέρειες του αγώνα.

Σελίδα 3

Τακτική Απολογιστική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας.

Την Τετάρτη 14 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε η τακτική απολογιστική Γενική Συνέλευση των μελών του συλλόγου μας στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων στη Νέα Τραπεζούντα, με κύρια θέματα ημερήσιας διάταξης: Διοικητικός Απολογισμός – Οικονομικός Απολογισμός – έγκριση ή μη αυτών και διάφορες προτάσεις-τοποθετήσεις επί των δράσεων του συλλόγου. Μετά τον Διοικητικό και Οικονομικό απολογισμό από τον πρόεδρο κ. Βασίλειο Παραδεισόπουλο και τον ταμία κ. Βασίλειο Εφραιμίδη αντίστοιχα, το σώμα ομόφωνα τους ενέκρινε, και ακολούθησε διαλογική συζήτηση με προτάσεις και απαντήσεις για θέματα που αφορούν το σύλλογο.

Εκ του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου
«Αλέξανδρος Υψηλάντης»

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 145 Νοέμβριος - Δεκέμβριος - Ιανουάριος - Φεβρουάριος
(Αεργίτες-Χριστιανάρης-Καλαντάρης- Κούντουρος) 2023-24

Εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας του Συλλόγου, απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης»

Μέσα σε ένα θερμό και πανηγυρικό κλίμα ο Μορφωτικός Ποντιακός Σύλλογος του χωριού μας «Αλέξανδρος Υψηλάντης», πραγματοποίησε το Σάββατο 27 Ιανουαρίου την εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας του στην κατάμεστη από κόσμο αίθουσα πολλαπλών χρήσεων στη Νέα Τραπεζούντα.

Την εκδήλωση τίμησαν και εκπρόσωποι των πολιτικών αρχών του τόπου και συγκεκριμένα, η Υφυπουργός Ανάπτυξης και βουλευτής Πιερίας κα. Άννα Μάνη-Παπαδημητρίου, ο βουλευτής Πιερίας κ. Κομνηνός Δελβερούδης, οι Αντιδήμαρχοι του Δήμου Κατερίνης κ. Κωνσταντίνος Τσιουκάνης, κ. Ηλίας Τάπρας και κ. Ανέστης Μυστριδής, η Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Νέας Τραπεζούντας κα. Ετέρη Σαπλαχίδου, ο κ. Αθανάσιος Λιακόπουλος εκπρόσω-

πος της Αντιπεριφέρειας Πιερίας, καθώς επίσης και πολλοί εκπρόσωποι συλλογικών φορέων.

Την βασιλόπιτα ευλόγησε και έκοψε ο πατήρ Δημήτριος Σταυριανίδης, εφημέριος της ενορίας Νέας Τραπεζούντας και εκπρόσωπος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κκ. Γεωργίου. Τους παρευρισκόμενους εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου μας καλωσόρισε και ευχαρίστησε για την παρουσία τους ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Βασίλειος Παραδεισόπουλος ο οποίος στον σύντομο χαιρετισμό του αναφέρθηκε στην ανάγκη συνέχισης της πολιτιστικής δράσης και προσφοράς του συλλόγου μας και στην στήριξή του απ' όλους τους φορείς του τόπου.

Συνέχεια στη σελ. 4-5

Οφίτικα παραδοσιακά κάλαντα στα σπίτια Οφιτών στην Κατερίνη και στη Νέα Τραπεζούντα.

Το πατροπαράδοτο έθιμο το να ψάλλονται τα παραδοσιακά Οφίτικα κάλαντα Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς στα σπίτια Οφιτών στην πόλη της Κατερίνης και την Νέα Τραπεζούντα, συνεχίστηκε και εφέτος με

ομάδες αποτελούμενες από μέλη του συλλόγου και των τμημάτων του αλλά και φίλους του συλλόγου που έψαλλαν τα Οφίτικα κάλαντα την παραμονή των Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς.

Συνέχεια στη σελ. 2

Τα κοινωνικά μας

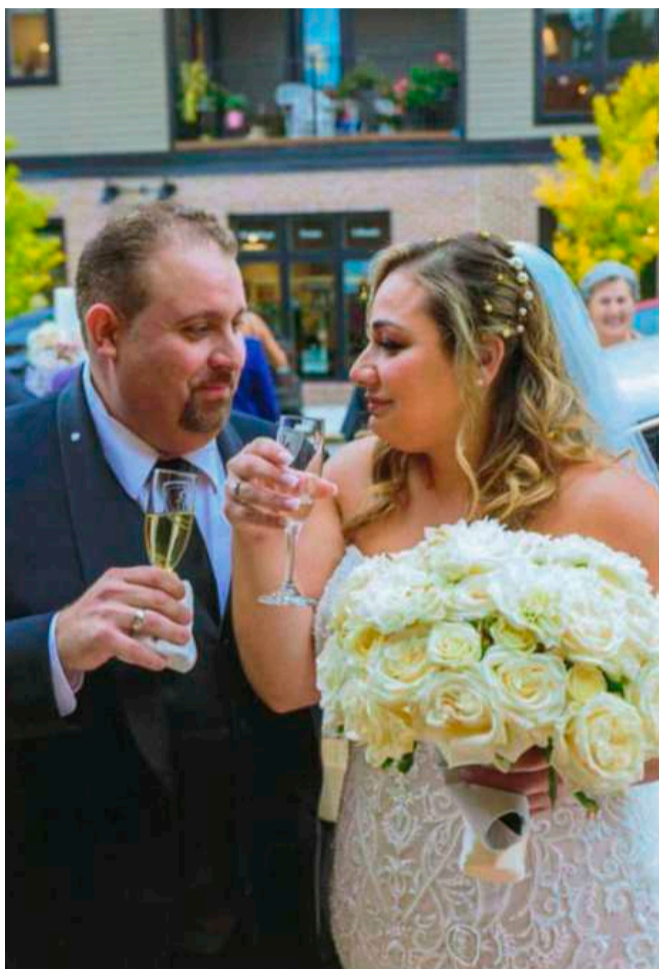
Γεννήσεις:

Την Παρασκευή 23 Φεβρουαρίου 2024, ο Παρμακτσίδης Πέτρος και η Ζανέτα Λουίζα του Αναστασίου απέκτησαν κορίτσι.

Βαπτίσεις:

Το Σάββατο 25 Νοεμβρίου 2023 ο Χαρίλαος Τοπουζίδης και η Μαριαλένα Σιώπη, βάπτισαν τον γιό τους στο ιερό ναό Αγίου Ελευθερίου Θεσσαλονίκης με ανάδοχο το Νίκο Μαλαμίδη που έδωσε στον νεοφώτιστο το όνομα Ισαάκ.

Γάμοι:

Το Σάββατο 30 Σεπτεμβρίου 2023 ο Franco Fazzolari και η Παναγιώτα Βασιλειάδου του Πέτρου, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου, στον Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου Βοστώνης της πολιτείας της Μασαχουσέτης των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής.

Το Σάββατο 25 Νοεμβρίου 2023 ο Χαρίλαος Τοπουζίδης και η Μαριαλένα Σιώπη, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου, στον Ιερό Ναό Αγίου Ελευθερίου Θεσσαλονίκης

Απεβίωσαν:

Την Τρίτη 7 Νοεμβρίου 2023, απεβίωσε ο Σιονακίδης Ιωάννης του Δημητρίου, σε ηλικία 72 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας

Την Τετάρτη 27 Δεκεμβρίου 2023, απεβίωσε ο Εφραιμίδης Δημήτριος του Ιωάννου, σε ηλικία 89 ετών κάτοικος Ευόσμου Θεσσαλονίκης.

Την Τετάρτη 27 Δεκεμβρίου 2023, απεβίωσε η Κυρμανίδου-Σπανίδου Μαρία του Ευαγγέλου σύζυγος Ιωάννου, σε ηλικία 66 ετών κάτοικος Βέροιας Ν. Ημαθίας.

Την Τρίτη 16 Ιανουαρίου 2024 απεβίωσε η Τερζίδου Ρόζα, σε ηλικία 81 ετών κάτοικος Θεσσαλονίκης.

Την Κυριακή 28 Ιανουαρίου 2024 απεβίωσε ο Φωκάς Ιωάννης του Ιορδάνου, σε ηλικία 78 ετών κάτοικος Κατερίνης.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Πολυχρονίδου Μιχ. Ζωή	20 €
Μπατσινίλας Δημήτριος	20 €
Καζαντζίδης Κωνσταντίνος	100 €
Κωτίδης Αναστάσιος	20 €
Χαραλαμπίδης Νικ. Κωνσταντίνος	10 €
Τατσιδου Εύα	20 €
Γεωργιάδης Μιχ. Πέτρος	10 €
Πανόπουλος Κωνσταντίνος	10 €
Βασιλειάδου Μιχ. Στυλιανή	10 €
Βασιλειάδης Μιχ. Ιωάννης	10 €
Βασιλειάδης Ι. Μιχαήλ	20 €
Τερζίδου Νικ. Ευτυχία	20 €
Κοκκινίδης Αν. Παναγιώτης	50 €
Δαφνοπατίδης Περικλής	20 €
Λένος Γεώργιος	20 €
Βασιλειάδου Ευαγγελία	50 €
Σειταρίδου Εύα	20 €
Καρυπίδης Ιωάννης	10 €
Ιωαννίδης Ι. Ανδρέας	20 €
Κοκκινίδου-Σταμάτη Μαριάνθη	20 €
Σπανίδης Ιωάννης	20 €

Οφίτικα παραδοσιακά κάλαντα στα σπίτια Οφιτών στην Κατερίνη και στη Νέα Τραπεζούντα.

Συνέχεια από τη σελ. 1

Την φετινή χρονιά δεδομένων κάποιων προβλημάτων που αφορούσαν την συγκρότηση ομάδων, δεν υπήρξε η δυνατότητα συγκρότησης των απαραίτητων ομάδων για να ψάλλουν τα κάλαντα σε Κατερίνη και Νέα Τραπεζούντα με αποτέλεσμα στην πόλη της Κατερίνης στα σπίτια των Οφιτών να μην ακουστούν τα παραδοσιακά κάλαντα του Όφειως την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, παρά μόνο την παραμονή των Χριστουγέννων και όχι σε όλα τα σπίτια που αρχικώς ήταν προγραμματισμένα να ψαλούν. Γι' αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας ζητά την κατανόηση των αγαπητών φίλων, μελών του συλλόγου και συγχωριανών Οφιτών που κατοικούν στην Κατερίνη γι' αυτή του την αδυναμία, και ευχαριστεί όλες και όλους που με καλοκαρδία και αγάπη υποδέχθηκαν τους ψαλμωδούς και συμβάλουν με τον καλύτερο τρόπο στη συνέχεια αυτού του εθίμου.

Εκ του Δ.Σ. του Συλλόγου
«Αλέξανδρος Υψηλάντης»

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη έκδοση
ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου
ΥΨΗΛΑΝΤΗ: Βασίλης Παραδεισόπουλος 6937054415

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: info@ipsilantis.gr

WEB SITE : www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βασίλης Παραδεισόπουλος

Σειταρίδης Δημοσθένης

Τερζίδης Βασίλειος

Φιλολογική επιμέλεια: Ζανέτα Κλεοπάτρα

Σελιδοποίηση: Σπύρος Κανελλάτος

Εκτύπωση: Τυπογραφείο "Παναγιώτης" - 23510 23625

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα : 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινότητες : 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

Επιταγές - εμβάσματα:

Εφραιμίδης Βασίλης - Ταμίας (6976806391)

60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗ"

ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ 2024

Συνέχεια από τη σελ. 1

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: Σάββατο 01 Ιουνίου 2024, 18:30 μμ

ΤΟΠΟΣ: Νέα Τραπεζούντα Πιερίας

ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ: 10.000 μέτρων (τρέξιμο αγωνιστικού χαρακτήρα), 1.100 μέτρων (τρέξιμο αγωνιστικού χαρακτήρα για μαθητές και μαθήτριες Δημοτικού και Γυμνασίου) & 5.300 μέτρων (περπάτημα μη αγωνιστικού χαρακτήρα)

ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ: Μορφωτικός Ποντιακός Σύλλογος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας "Αλέξανδρος Υψηλάντης"

Υποστηρικτές του αγώνα είναι ο Δήμος Κατερίνης και ο Αθλητικός Πολιτιστικός Σύλλογος Δρομέων Πιερίας "ΖΕΥΣ".

Οι συμμετοχές θα περιοριστούν στις 300.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΓΩΝΑ ΔΡΟΜΟΥ: Ως αφητηρία και τερματισμός ορίζεται η κεντρική πλατεία Νέας Τραπεζούντας. Το τερν περιλαμβάνει άσφαλο (κυρίως) και χαλίκι. Η διαδρομή είναι ευχάριστη αλλά και ιδιαίτερα απαιτητική καθώς συμπεριλαμβάνει συχνές υψομετρικές αυξομειώσεις. Η υψομετρική διαφορά του αγώνα ανέρχεται σε +155 μέτρα.

Συγκεκριμένα: τα πρώτα 2,5 χιλιόμετρα είναι ελαφρώς κατηφορικά έως πολύ κατηφορικά και παρέχουν στους συμμετέχοντες δρομείς την ευκαιρία μιας καλής προθέρμανσης. Μετά, και έως τα 3,2 χλμ ακολουθεί μία μάλλον απότομη ανηφόρα και οι αθλητές κατευθύνονται προς την Σεβαστή. Από τα 3,2 έως 6,7 χλμ (κατεύθυνση προς Κορινό και Κάτω Άγιο Ιωάννη) η διαδρομή είναι επίπεδη και κατηφορική και οι αθλητές κινούνται έχοντας μία πανέμορφη θέα του Ολύμπου. Πριν την είσοδο των αθλητών στον Κάτω Άγιο Ιωάννη τους περιμένει μία δύσκολη αλλά σύντομη ανηφόρα 250 μ. Μετά την ανηφόρα αυτήν οι αθλητές κινούνται περιφερειακά του Κά-

τω Άγιου Ιωάννη και έως το 8,8 χλμ η διαδρομή είναι κατηφορική και επίπεδη. Οι αθλητές θα πρέπει να αποθηκεύσουν δυνάμεις για τα τελευταία 1200 μ (αφήνοντας τον Κάτω Άγιο Ιωάννη και κατευθύνόμενοι προς στην Νέα Τραπεζούντα) καθώς αυτά είναι συνεχόμενη ανηφόρα! Τα τελευταία 150 μ προς την κεντρική πλατεία Νέας Τραπεζούντας είναι επίπεδα.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΔΡΟΜΟΥ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ/-ΤΡΙΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ: Ως αφητηρία και τερματισμός ορίζεται η κεντρική πλατεία Νέας Τραπεζούντας. Το τερν περιλαμβάνει άσφαλο. Η διαδρομή είναι εξολοκλήρου εντός του οικισμού της Νέας Τραπεζούντας, κινείται μεταξύ της κεντρικής πλατείας και του τοπικού ποδοσφαιρικού γηπέδου και είναι διπλής κατεύθυνσης (μπρος και πίσω).

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ: Η διαδρομή δεν έχει αγωνιστικό χαρακτήρα. Ως αφητηρία και τερματισμός ορίζεται η κεντρική πλατεία Νέας Τραπεζούντας. Το τερν περιλαμβάνει αποκλειστικά άσφαλο. Η διαδρομή είναι ευχάριστη, χωρίς ιδιαίτερες απαιτήσεις και δίνει την ευκαιρία στους συμμετέχοντες να εξοικειωθούν με τους αγώνες δρόμου και να γνωρίσουν τα χωριά του Κάτω Αγίου Ιωάννη και της Νέας Τραπεζούντας.

Συγκεκριμένα: τα πρώτα 2 χλμ της διαδρομής είναι κατηφορικά. Ακολουθούν 500 μ χωρίς υψομετρικές διαφορές και μία απότομη ανηφόρα 250 μ πριν την είσοδο των περιπατητών στον Κάτω Άγιο Ιωάννη. Οι περιπατητές εισέρχονται στον Κάτω Άγιο Ιωάννη και διασχίζουν τον κεντρικό δρόμο του χωριού πριν πάρουν την ανηφόρα μήκους 1 χλμ που θα τους οδηγήσει στην κεντρική πλατεία της Νέας Τραπεζούντας για να τερματίσουν.

ΚΟΣΤΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ: Ορίζεται στα 7 ευρώ (είτε για τον αγώνα δρόμου 10 χλμ, είτε για την περιπατητική διαδρομή). Το ποσό θα πρέπει να καταβληθεί με την παραλαβή του αριθμού συμμετοχής. Η συμμετοχή στον παιδικό αγώνα δρόμου 1,1 χλμ είναι δωρεάν.

ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΑΡΙΘΜΩΝ: Η παράδοση των αριθμών συμμετοχής θα γίνει την παραμονή του αγώνα, ημέρα Παρασκευή 31 – 05 – 2024 και ώρες 19:00 – 21:00 από τα γραφεία του ΜΠΣ "Αλέξανδρος Υψηλάντης" τα οποία βρίσκονται στην κεντρική πλατεία του χωριού πλησίον του χώρου της εκκίνησης.

Επίσης, οι αθλητές θα μπορούν να παραλάβουν τα νούμερα συμμετοχής τους και την ημέρα του αγώνα έως και μία ώρα πριν την εκκίνηση στην πλατεία του χωριού.

ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ – ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ: Αν και η διαδρομή δεν θα έχει ιδιαίτερη κίνηση, σε όλο το μήκος της, θα επιτηρείται από μοτοσικλετιστές καθώς και από εθελοντές του συλλόγου.

Ο αγώνας θα καλυφθεί υγειονομικά από το Σώμα εθελοντών Σαμαρειτών και Διασωστών του ΕΕΣ.

ΕΚΔΟΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ: Η χρονομέτρηση των αθλητών και η έκδοση των αποτελεσμάτων είναι υπό την εποπτεία της οργανωτικής επιτροπής. Δεν θα χρονομετρηθούν οι συμμετέχοντες στην περιπατητική διαδρομή και δεν θα γίνουν βραβεύσεις καθώς η διαδρομή δεν έχει αγωνιστικό χαρακτήρα.

ΗΛΙΚΙΑΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ: Δεν υπάρχουν.

ΑΠΟΝΟΜΕΣ: Παραδοσιακά, ο τελευταίος τερματισάντας θα παραλάβει το μετάλλιο του από τον νικητή του αγώνα κάνοντας πράξη «ευ αγωνίζεσθε» και στέλνοντας το μήνυμα ότι όλοι είμαστε το ίδιο νικητές στην άθληση.

Η τελετή των απονομών θα ξεκινήσει στις 20:00 στην κεντρική πλατεία της Νέας Τραπεζούντας. Θα τιμηθούν με έπαθλα οι τρεις πρώτοι άνδρες και οι τρεις πρώτες γυναίκες του αγώνα δρόμου 10 χλμ καθώς και τα τρία πρώτα αγόρια και τρία πρώτα κορίτσια του παιδικού αγώνα 1,1 χλμ. Μετά τη λήξη της τελετής των απονομών θα ακολουθήσει λαϊκό ποντιακό γλέντι.

ΠΑΡΟΧΕΣ: Χρονομέτρηση (όχι ηλεκτρονική), πρωτότυπο μετάλλιο, τεχνικό t-shirt με το λογότυπο της διοργάνωσης, ελαφρύ ατομικό γεύμα, ατομικό φιαλίδιο κρασιού, αναμνηστικό δίπλωμα.

ΣΤΑΘΜΟΙ ΥΔΡΟΔΟΣΙΑΣ: Στον αγώνα δρόμου: στο 5,5 χλμ. Στην περιπατητική διαδρομή δεν θα υπάρξει σταθμός υδροδοσίας και οι συμμετέχοντες σε αυτήν θα πρέπει να φροντίσουν μόνοι τους τις ανάγκες τους σε υγρά.

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ – ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ:

Προθεσμία υποβολής δηλώσεων συμμετοχής ορίζεται η Τετάρτη 29 Μαΐου 2024.

Περιορισμένη κατάθεση δηλώσεων συμμετοχής θα μπορεί να πραγματοποιηθεί και κατά την ημέρα του αγώνα αφού η οργανωτική επιτροπή εξετάσει τις ακυρώσεις που θα υπάρξουν. Σε κάθε περίπτωση οι συμμετοχές δεν θα ξεπεράσουν τις 300.

Η αποστολή των δηλώσεων συμμετοχής γίνεται με έναν από τους παρακάτω τρόπους:

στον παρακάτω σύνδεσμο:

https://docs.google.com/forms/d/1ydaWfU9EVgEMUK7IfNeyHvF_FILm8epsKEjOnhbgcAg/viewform

στο site του Συλλόγου Δρομέων Πιερίας "ΖΕΥΣ" www.zeusrunnersclub.gr όπου υπάρχει σχετικό link

στο email: ipsilantios@gmail.com.

Οι διοργανωτές παρακαλούν για την έγκαιρη αποστολή των δηλώσεων συμμετοχής για να μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του αγώνα με επιτυχία. Οι σύλλογοι δρομέων ενθαρρύνονται να στείλουν ομαδικά τις συμμετοχές τους.

Ο κάθε αθλητής θα πρέπει να βεβαιώνει ότι τρέχει με δική του ευθύνη και έχει εξεταστεί πρόσφατα από ιατρό. Για τους μαθητές και μαθήτριες που θα συμμετάσχουν στον παιδικό αγώνα 1,1 χλμ θα ζητηθεί η υπογραφή υπεύθυνης δήλωσης του γονέα ότι απαλλάσσει τους διοργανωτές από κάθε ευθύνη όσον αφορά τη συμμετοχή του γιου ή/και της κόρης του στον αγώνα.

Δικαίωμα συμμετοχής στον αγώνα δρόμου 10 χλμ έχουν όλοι οι αθλητές και αθλήτριες, άνω των 18 ετών. Η συμμετοχή σε άτομα κάτω των 18 δεν θα επιτραπεί. Δικαίωμα συμμετοχής στον παιδικό αγώνα δρόμου 1,1 χλμ έχουν οι μαθητές και μαθήτριες δημοτικού και γυμνασίου (ηλικίες 6 – 15 ετών). Για την περιπατητική διαδρομή δεν υπάρχουν όρια ηλικίας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Πληροφορίες για τον αγώνα δίνονται στα τηλέφωνα 6974320831 (Γρηγοριάδης Δημήτρης) και 6937054415 (Παραδεισόπουλος Βασίλης). Για τους λάτρεις των μέσων κοινωνικής δικτύωσης: <https://www.facebook.com/ipsilantios?ref=hl> όπου θα υπάρχει συνεχής ενημέρωση.

Με εκτίμηση
Η Οργανωτική Επιτροπή

Εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας του Συλλόγου, απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης»

Συνέχεια από τη σελ. 1

Σύντομο χαιρετισμό απηύθυναν επίσης η Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Άννα Μάνη-Παπαδημητρίου, ο βουλευτής Πεierίας κ. Κομνηνός Δελβερούδης, ο Αντιδήμαρχος κ. Κωνσταντίνος Τσιουκάνης και η Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Νέας Τραπεζούντας κ. Ετέρη Σαπλαχίδου.

Ακολούθησε η βράβευση των εισακτέων μαθητών σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της χώρας μας και του εξωτερικού με Οφίτικη καταγωγή, με το βραβείο «Χρήστος Τερζίδης» βραβείο που καθιέρωσε ο σύλλογος μας τιμώντας την μνήμη και προσφορά του αιμνήστου διδασκάλου Χρήστου Τερζίδη.

Πριν την απονομή του βραβείου στους μαθητές, σύντομη αναφορά στο έργο του αιμνήστου διδασκάλου έγινε από τον αντιπρόεδρο του συλλόγου κ. Δημοσθένη Σεϊταρίδη ο οποίος και παρουσίασε την εκδήλωση, ενώ ακολούθησε σύντομη ομιλία για την αξία των γραμμάτων από τον εκπαιδευτικό και Διευθυντή του Δημοτικού Σχο-

λείου Καλλιθέας Πιερίας κ. Καλκάνη Νικόλαο, ο οποίος είναι μέλος του συλλόγου μας και εδώ και πολλά χρόνια μόνιμος κάτοικος της Νέας Τραπεζούντας.

Το παραπάνω βραβείο απονεμήθηκε φέτος σε επτά μαθητές και συγκεκριμένα στους εξής:

Στον **Ανθόπουλο Ιωάννη** του Κωνσταντίνου και της Ιορδάνας Παπαδοπούλου για την εισαγωγή του στο Τμήμα Μαθηματικών και Εφαρμοσμένων Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Στην **Ανθοπούλου Μελίνα** του Γεωργίου και της Μπρίγκιτ Σόλτς, για την εισαγωγή της στο Τμήμα Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Flensburg Γερμανίας.

Στην **Αβραμίδου Θεοφίλη** του Βασιλείου και της Σοφίας Κανταρίδου, για την εισαγωγή της στο Τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας.

Στην **Κλάβα Ελένη-Στυλιανή** του Βασιλείου και της Ελένης Σουντουλίδου, για την εισαγωγή της στη σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών Ναυτικού.

Στην **Πασχούλη Στυλιανή** του Αντωνίου και της Κυριακής Αδαμίδου, για την εισαγωγή της στο Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης.

Στον **Σταυριανίδη Δημήτριο** του Θεοφίλου και της Ειρήνης Παναγιωτίδου, για την εισαγωγή του στο Παιδαγωγικό Τμήμα Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Στον **Τότσικα Δημήτριο- Γεράσιμο** του Γεωργίου και της Γεωργίας Χαραλαμπίδου, για την εισαγωγή του στο Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης.

Στους βραβευθέντες μαθητές το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου απένειμε εκτός από το βραβείο «Χρήστος Τερζίδης», και το εξάισιο βιβλίο του αείμνηστου πόντιου θεατρικού συγγραφέα Δημητρίου Ψαθά «Γη του Πόντου»

Μετά τη βράβευση των εισακτέων μαθητών ακολούθησε μουσικό πρόγραμμα από την Βυζαντινή και Παραδοσιακή Χορωδία του συλλόγου που απέδωσε κάλαντα Πόντου και κάλαντα από άλλες περιοχές της πατρίδας μας υπό την διεύθυνση του χοράρχη Βαγγέλη Παραδεισόπουλου, ενώ έπαιξαν και τα παιδιά του συλλόγου μας σκοπούς του Πόντου, με τον Αλέξανδρο Αλχαζίδη να συνοδεύει στο τραγούδι.

Η εκδήλωση έκλεισε με το παιδικό χορευτικό τμήμα του συλλόγου με χορούς του Πόντου υπό την επίβλεψη της χοροδιδασκάλου κ. Θεοφανής Τερζίδου.

Τυχερή της εκδήλωσης η κ. Ευφροσύνη Παπαδοπούλου-Βασιλειάδου στην οποία και έπεσε το φλουρί παίρνοντας από το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου ένα χρυσό κόσμημα «Κωνσταντινάτο».

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου ευχαριστεί ιδιαίτερα, τον κ. Καλκάνη Νικόλαο για την ομιλία του, τον κ. Κοκκινίδη Χαράλαμπο και κ. Μαυρόπουλο Δημήτριο, καθώς επίσης και τον κ. Κανελάτο Σπύρο για την ηχητική και φωτογραφική κάλυψη της εκδήλωσης αντίστοιχα.

Εκ του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου
«Αλέξανδρος Υψηλάντης»

Φωτο 1: Ο πατήρ Δημήτριος ευλογεί και κόβει τη βασιλόπιτα.

Φωτο 2-7-8 : Άποψη από την παρουσία των επίσημων αρχών και του κόσμου που παρεβρέθηκε στην εκδήλωση.

Φωτο 3 : Ο κ. Νικόλαος Καλκάνης στη σύντομη ομιλία του.

Φωτο 4-5-6 : Τα παιδιά του τμήματος εκμάθησης λύρας και τα μέλη της παραδοσιακής Βυζαντινής χορωδίας του συλλόγου, στο μουσικό πρόγραμμα της εκδήλωσης, με τους υπεύθυνους διδασκαλίας Αλέξανδρο Αλχαζίδη και Βαγγέλη Παραδεισόπουλου.

Φωτο 9 : Ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Βασίλειος Παραδεισόπουλος παραλαμβάνει από την Υφυπουργό Ανάπτυξης κ. Άννα Μάνη – Παπαδημητρίου, το βιβλίο με τίτλο «Αρχιτεκτονική και Πολιτισμός του Πόντου» που το δώρισε εκ μέρους της βιβλιοθήκης της Ελληνικής Βουλής στην βιβλιοθήκη του συλλόγου «Αλέξανδρος Υψηλάντης».

Φωτο 10: Η τυχερή της εκδήλωσης κ Ευφροσύνη Παπαδοπούλου στην οποία έπεσε το φλουρί, παραλαμβάνει από την Γ. Γραμματέα του συλλόγου κ. Θεοφανή Τερζίδου το δώρο του συλλόγου, ένα χρυσό κόσμημα «Κωνσταντινάτο».

Φωτο 11 -12: Τα παιδιά του παιδικού χορευτικού τμήματος σε χορούς του Πόντου.

Απονομή βραβείου «Χρήστος Τερζίδης». Όλες οι απονομές έγιναν σε συγγενικά πρόσωπα λόγω της εξεταστικής περιόδου και της μη παρουσίας των εισακτέων μαθητών.

Φωτο 13: Από την Μαρία Τερζίδου στον κ. Σταυριανίδη Θεόφιλο για την εισαγωγή του γιού του, Δημήτριο, Παιδαγωγικό Τμήμα Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Φωτο 14 : Από τον Αντιδήμαρχο Δήμου Κατερίνης κ. Ηλία Τάπρα στον Πασχούλη Στέφανο για την εισαγωγή της αδερφής του, Στυλιανής, στο Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης.

Φωτο 15 : Από τον Περιφερειακό σύμβουλο κ. Αθανάσιο Λιακόπουλο, στον κ. Ανθόπουλο Νικόλαο για την εισαγωγή της εγγονής του, Μελίνας, στο τμήμα Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Flensburg Γερμανίας.

Φωτο 16: Από την πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου Νέας Τραπεζούντας κ. Ετέρη Σαπλαχίδου στην κα. Αβραμίδου Φούλα, για την εισαγωγή του ανεισιού της, Δημητρίου – Γεράσιμου Τότσικα στο Τ.Ε.Φ.Α.Α. του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης.

Φωτο 17: Από τον Αντιδήμαρχο Δήμου Κατερίνης κ. Ανέστη Μυστριδίδη στην κα. Ελένη Σουντουλίδου για την εισαγωγή της κόρης της Κλάψα Ελένη – Στυλιανή, στη Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών Ναυτικού.

Φωτο 18: Από την Υφυπουργό Ανάπτυξης κ. Άννα Μάνη – Παπαδημητρίου στην κα. Κανταρίδου Σοφία, για την εισαγωγή της κόρης της Αβραμίδου Θεοφίλη στο τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας.

Φωτο 19: Από τον βουλευτή Πιερίας κ. Κομνηνό Δελβερούδη στον κ. Ανθόπουλο Κων/νο, για την εισαγωγή του γιου του Ιωάννη, στο τμήμα Μαθηματικών και Εφαρμοσμένων Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Ο Αφελληνισμός της Χώρας λόγω του Δημογραφικού

Χρήστος Γιανταμίδης
Πλοίαρχος (ε)ε.α.
Πολεμικού Ναυτικού

Η υπογεννητικότητα στην χώρα μας θα επιφέρει ανεξέλεγκτες επιπτώσεις και διαστάσεις, γιατί ένεκα αυτής, η Ελλάδα συρρικνώνεται πληθυσμιακά, κατά συνέπεια να απειλείται η πολιτισμική μας συνέχεια, η εδαφική μας ακεραιότητα, η εθνική μας ανεξαρτησία και η επιβίωσή μας ως Έθνος. Η υπογεννητικότητα είναι ένας υπαρκτός κίνδυνος, είναι μια ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της χώρας μας, και πάνω από οποιαδήποτε οικονομική και πολιτική κρίση. Είναι ένα διαχρονικό εθνικό ζήτημα ΑΦΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ.

Κατά συνέπεια έχουμε να αντιμετωπίσουμε έναν ακήρυκτο πόλεμο με αντίπαλο την

υπογεννητικότητα. Όπως σε κάθε πόλεμο συστρατευθήκαμε και ομόθυμα νικήσαμε τον εχθρό, έτσι και τώρα σύσσωμα να καταπολεμήσουμε την εθνική απειλή που λέγεται υπογεννητικότητα. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με ισχυρή πολιτική βούληση που να προβλέπει πάση θυσία την στήριξη της οικογένειας και ιδιαίτερα των πολύτεκνων. Να δοθούν κίνητρα έτσι ώστε το ανθρώπινο δυναμικό των νέων Ελλήνων να παραμείνει στο τόπο του για να προσφέρει στην εθνική οικονομία-ασφάλεια, και να επιστρέψουν αυτοί που ήδη έχουν φύγει.

Τα ΜΜΕ, οι τηλεοπτικοί σταθμοί να προβάλλουν σε τηλεοπτικές σειρές την οικογένεια, να προβάλλουν τον ιερό ρόλο της γυναίκας ως μάνα, καθώς και τον ρόλο της γιαγιάς που είναι οι πυλώνες της οικογένειας, να προβάλλουν την ευτυχία και το δέσιμο που φέρνουν τα παιδιά στους γονείς-παππούδες, να προβάλλουν τα παιδιά ως τους αυριανούς συνεχιστές και φύλακες του Ελληνικού Έθνους, να προβάλλουν την Παραδοσιακή και πατροπαράδοτη επί αιώνες Οικογένεια ως το κύριο κύτταρο του Ελληνικού Κράτους.

Οι νέοι μας – ΑΝΔΡΕΣ και ΓΥΝΑΙΚΕΣ - να βάλουν στόχο στην ζωή τους την δημιουργία οικογένειας με πάνω από τρία παιδιά. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, θα πρέπει να αλλάξουν νοοτροπία και τρόπο ζωής. Οι γονείς-παππούδες να παροτρύνουν τα παιδιά τους να δημιουργήσουν οικογένεια με παιδιά και να είναι πάντα αρωγοί τους, προσφέροντάς τους κάθε απαιτούμενη βοήθεια εάν απαιτηθεί. Για χάρη της οικογένειας με παιδιά, ας περικόψουμε τις περιττές δαπάνες μας, για να μην αφελληνισθεί από αλλοδαπούς-μετανάστες η πατρίδα μας.

Αν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα για την αντιμετώπιση του ακήρυκτου αυτού πολέμου κινδυνεύουμε με αφανισμό, γιατί επί των ημερών μας η Ελληνίδα γεννά 1,3 παιδιά κι σε μεγάλη ηλικία κατά συνέπεια χάνονται γενιές. Με τον ρυθμό αυτόν, η χώρα μας θα γίνει τόπος γερόντων, με κενά σχολεία που κάποτε ήταν γεμάτα με ελληνόπουλα και σε πολύ δύσκολες εποχές -φτώχεια, φτώχεια, παντού επικρατούσε φτώχεια και λόγω των πολέμων-εμφύλιων

πολέμων. Παρ' όλα αυτά οι παππούδες-γονείς μας έκαναν ευτυχισμένες οικογένειες με πολλά και δημιουργικά, εργατικά παιδιά, που προσέφεραν στην οικογένεια, στην εθνική οικονομία και στην ασφάλεια-άμυνα της χώρας μας.

Αν δεν ληφθούν άμεσα και αποτελεσματικά μέτρα για την προώθηση της γεννητικότητας, η μείωση του πληθυσμού θα είναι ραγδαία και μη αναστρέψιμη. Απόρροια αυτής, θα είναι αναπόφευκτος ο αφελληνισμός –αλλοίωση της ελληνικής κοινωνίας, με την αντικατάστασή της με ένα τριτοκοσμικό αμάλγαμα μουσουλμανικών φυλών που θα υποσκάψει το παρόν και το μέλλον του ελληνισμού, δηλαδή θα υποσκάψει τα ήθη, τα έθιμα, παραδόσεις, την Ελληνική Παραδοσιακή μας Οικογένεια, θρησκεία, ιστορία και κυρίως την γλώσσα μας. Ας λάβουμε υπόψη μας ότι τα κράτη-έθνη αφανίζονται όταν απολέσουν τα αναφερόμενα χαρακτηριστικά τους, δηλαδή την πολιτισμική – εθνική τους ταυτότητα. Καμιά χώρα χωρίς φυσική ανανέωση του πληθυσμού της δεν δύναται να διατηρήσει την φυλετική της συνέχεια.

Το αναφερόμενο πρόβλημα θα επιδεινώνεται εάν συνεχισθεί η ανεξέλεγκτη εισβολή-επιδρομή μουσουλμάνων λαθρομεταναστών και στην συνέχεια παροχής σ' αυτούς της ελληνικής ιθαγένειας. Τότε πλέον θα είναι βέβαιο ότι το ελληνικό γένος θα πάψει να υπάρχει όπως το παραλάβαμε, καθόσον οι μουσουλμάνοι δεν αφομοιώνονται. Όσοι θέλουν να πιστεύουν στην αφομοίωσή τους εθελουφλούν. Επιπρόσθετα δε, οι μουσουλμανικές αυτές μειονότητες θα μπορούν να μετατραπούν σε μοχλό εσωτερικής υπονόμευσης σε έναν ενδεχόμενο πόλεμο με μουσουλμανική χώρα.

Ό,τι δεν πέτυχαν οι Πέρσες, οι Ρωμαίοι, οι Άραβες, οι Οθωμανοί με τους κατακτητικούς τους πολέμους θα το πετύχουν οι σύγχρονοι μουσουλμάνοι με την αδιαφορία-θέλησή μας, και ό,τι ριζώνει με την θέλησή μας δεν ξεριζώνεται.

Ο Υπουργός Εξωτερικών της Γαλλίας Ρομπέρ Σουμάν είπε: <<Η Ευρώπη θα παραμείνει ευρωπαϊκή, όσο θα είναι Χριστιανική>>. Η Χώρα μας θα παραμείνει ελληνική, όσο θα είναι Χριστιανική.

Για να διατηρήσουμε λοιπόν την χώρα-Έθνος μας όπως την παραλάβαμε, θα πρέπει οι νέοι μας να πάρουν την Ελλάδα μας στα χέρια τους, να δημιουργήσουν ευτυχισμένες οικογένειες με παιδιά και σε νεαρή ηλικία, έχοντας πάντα υπ' όψιν τους ότι, ο Θεός ευλόγησε τον γάμο μεταξύ ΑΝΔΡΟΣ και ΓΥΝΑΙΚΟΣ για να αυξηθούν και να κυριεύσουν την Γη. Κατά συνέπεια μόνο οι ευλογημένοι από τον Θεό γάμοι μεταξύ ΑΝΔΡΩΝ και ΓΥΝΑΙΚΩΝ θα φέρουν παιδιά στην Πατρίδα μας, για να λυθεί το Δημογραφικό μας ζήτημα.

Η υπογεννητικότητα στην χώρα μας είναι υπόθεση όλων των Ελλήνων. Θα πρέπει να αγαπήσουμε-στηρίξουμε την οικογένεια με παιδιά που η πατρίδα μας έχει άμεση ανάγκη τα δικά της παιδιά, εάν θέλουμε να υπάρχει εις το διηνεκές όπως την παραλάβαμε ΕΛΛΗΝΙΚΗ και ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ. Το οφείλουμε στους προγόνους μας αλλά και στους απογόνους μας.

Παραφράζοντας στίχους του εθνικού μας ποιητή ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ: Σε Ανατολή και Δύση στον Νότο στον Βοριά, όλοι για την Πατρίδα, με μια καρδιά, να κάνουμε παιδιά.

Στους αναγνώστες της εφημερίδας, εγκάρδια εύχομαι το νέο έτος, το 2024, να τους φέρει υγεία, χαρά και κάθε οικογενειακή ευτυχία. Ευτυχία όμως χωρίς παιδιά και εγγόνια δεν μπορεί να είναι πραγματική, γι' αυτό εύχομαι ο Άγιος Βασίλειος αντί υλικών δώρων να τους φέρει παιδιά και εγγόνια στο σπιτικό τους. Γιατί μόνο τα παιδιά και εγγόνια φέρνουν την πραγματική ευτυχία στα σπίτια μας.

Επίσης και μέσω της εφημερίδας να ευχηθούμε καλή χρονιά και για την χώρα μας με ειρήνη και πρόοδο για το καλό όλων των Ελλήνων.

Είθε το 2024, να έχουμε περισσότερες γεννήσεις παιδιών από το 2023.

Σημειώσεις: Θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας, δήλωση του τέως Προέδρου της Τουρκίας Τουρκούτ Οζάλ: <<Δεν χρειάζεται να προκαλέσουμε πόλεμο με την Ελλάδα, αφού οι πληθυσμιακές εξελίξεις των δύο λαών θα επιλύσουν το Κυπριακό και το Αιγαίο>>.

Το 1974 ο Πρόεδρος της Αλγερίας Μπουμετιέν ανακοίνωσε στην γενική συνέλευση του ΟΗΕ: <<Εκατομμύρια μουσουλμάνοι αφήνουν το Νότιο Ημισφαίριο, κατευθυνόμενοι προς το Βόρειο, όχι σαν φίλοι αλλά σαν κατακτητές, διότι θα το καταλάβουν γεμίζοντάς το με τα τέκνα του>>

Το 2006 ο Πρόεδρος της Λιβύης Μουαμάρ Καντάφι, δήλωσε: <<Έχουμε 50 εκατομμύρια στην Ευρώπη. Υπάρχουν ενδείξεις ότι ο Αλλάχ επιφυλάσσει νίκη για το Ισλάμ στην Ευρώπη>>.

Οι Πόντιοι του Ιράν

Του Δημοσιογράφου -Συγγραφέα **Νίκου Ασλανίδη** από το βιβλίο του ΜΑΡΤΥΡΕΣ 100 χρόνια μετά...

Μια μέρα ένας φίλος, ο Τηλέμαχος Τουμπουλίδης από τη Νέα Τραπεζούντα Γιαννιτσών, μου διηγήθηκε μια απίστευτη ιστορία. Ένας φίλος του, επίσης Πόντιος, οδηγός νταλίκας που έκανε δρομολόγια στην Τεχεράνη, σε ένα ταξίδι, χάλασε το όχημα του και έπρεπε οπωσδήποτε να βρει και να πάει σε ένα συνεργείο να το επισκευάσει. Πως να συνεννοηθεί όμως; Δεν ήξερε ξένες γλώσσες. Πάνω στην απόγνωση του ακούει δύο άντρες να μιλάνε ποντιακά... Τρελάθηκε από τη χαρά του. Τους πλησίασε και τους ρώτησε στα ποντιακά πώς βρέθηκαν στην Τεχεράνη. Εκείνοι απορημένοι απάντησαν:

-Εμείς απαδά είμερ. Εσύ απόθεν είσαι; (Εμείς από εδώ είμαστε. Εσύ από που είσαι;)

Δεν πίστευε στα αυτιά του... Ο φίλος του φίλου μου επισκέυασε την νταλικά του, με τη βοήθεια των δύο Ποντίων-κατοίκων της Τεχεράνης και έμαθε την ιστορία τους. Οι παππούδες τους είχαν εξοριστεί από τον Τοπάλ Οσμάν στα βάθη της Τουρκίας και το 1922 αντί να έρθουν στη μητέρα-πατρίδα, επειδή ήταν κοντά στα σύνορα, αναγκάστηκαν να περάσουν στο... Ιράν!

Το θέμα με κέντρισε αμέσως το ενδιαφέρον αλλά το πρόβλημα (όπως πάντα) ήταν πώς θα βρω χορηγό να πάμε στο Ιράν; Από το «κανάλι» με είχαν προειδοποιήσει ότι δεν υπάρχουν χρήματα για εκπομπές στο εξωτερικό εκτός κι αν έβρισκα χορηγούς... Αρχισα να ρωτώ φίλους τουριστικούς πράκτορες και όλοι γελούσαν γιατί δεν υπήρχε κανένα ενδιαφέρον γι' αυτόν τον προορισμό, αφού όλος ο Δυτικός κόσμος ήταν «κουμπωμένος» μετά την ισλαμική επανάσταση στο Ιράν. Ευτυχώς ο αντιπρόεδρος της ένωσης των τουριστικών πρακτόρων ο Στ. Χατζημανώλης κατάφερε να βρει χορηγούς και να πάμε μαζί στην Τεχεράνη.

Θυμάμαι λίγο πριν προσγειωθεί το αεροπλάνο η αεροσυνοδός κάλεσε όλες τις γυναίκες να «σεβαστούν τα έθιμά τους» και να καλύψουν το κεφάλι τους με μαντίλα. Όλες -ακόμη και οι τουρίστριες- συμμορφώθηκαν χωρίς δεύτερη κουβέντα.

Στο αεροδρόμιο μας περίμεναν εκπρόσωποι του οργανισμού τουρισμού του Ιράν. Είχαν μπει στη σειρά και τους χαιρετούσαμε με χειραψία. Τελευταία ήταν η ξεναγός μας η Φαριζάν. Ένα νεαρό λεπτοκαμωμένο κορίτσι ντυμένο στα μαύρα. Άπλωσα το χέρι μου να την κάνω χειραψία. Αυτή είχε τα χέρια της πίσω στην πλά-

Γνώρισα πολλούς Πόντιους που σκόρπισαν σε Ευρώπη, Αμερική, Αυστραλία και στις χώρες τις πρώην ΕΣΣΔ. Δεν φανταζόμουν όμως ότι θα βρω Πόντιους και στο Ιράν...

τη της λες και καθόταν σε στάση προσοχής... Τότε ένας από την αποστολή με ενημέρωσε:

-Κύριε Ασλανίδη βρίσκεστε στο Ιράν. Απαγορεύονται οι χειραψίες σε γυναίκες...

Έτσι άρχισα να συνειδητοποιώ που βρίσκόμουν... Όπως μου εξήγησαν στο δρόμο για το ξενοδοχείο απαγορεύεται να αγγίζεις γυναίκα δημόσια έστω κι αν είναι η σύζυγός σου... Όλες οι γυναίκες πρέπει να έχουν σκεπασμένο το κεφάλι τους με μαντίλα ακόμη και οι τουρίστριες! Τα ρούχα των γυναικών πρέπει να είναι φαρδιά και μακριά ώστε να μην σκανδαλίζουν τους άνδρες... Οι παραβάτες φυσικά συλλαμβάνονται και έχουν συνέπειες. Αργότερα ήταν ρώτησα τη Φαριζάν πώς ανέχονται τέτοιους περιορισμούς με απάντησε:

-Εμείς πάλι καλά είμαστε. Δείτε τους γείτονές μας στη Σαουδική Αραβία. Οι γυναίκες πρέπει να έχουν καλυμμένο όλο το πρόσωπό

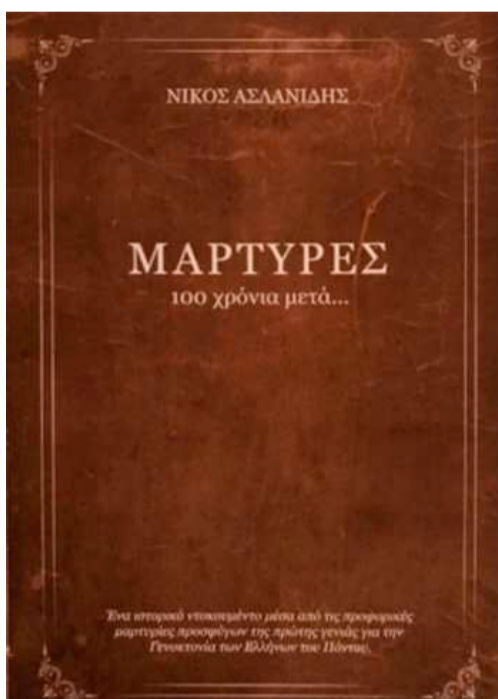
τους και ούτε τα μάτια τους δεν μπορείς να δεις. Οι γυναίκες παντρεύονται και δεν ξέρουν ποιον...

Το πρώτο θέμα που τους ζήτησα να κάνουμε ήταν τους Πόντιους της Τεχεράνης. Μας οδήγησαν σε μια περιοχή πολύ κοντά στο κέντρο της πόλης όπου ή-

ταν ο ορθόδοξος ιερός ναός «Ο Ευαγγελισμός». Στο διπλανό κτίριο στεγαζόταν η ελληνική κοινότητα. Εκεί συναντήσαμε τους Έλληνες του Πόντου... Ήταν 7-8 ηλικιωμένοι όλοι κι όλοι. Ένας από αυτούς ο Παναγιώτης Συμεωνίδης ανέλαβε να μας εξηγήσει πώς βρέθηκαν εκεί:

-Ο πατέρας μου ονομαζόταν Φώτης Συμεωνίδης και η μητέρα μου Κρυστάλλω Σαλονικίδου. Και οι δύο Πόντιοι που ήξεραν να δουλεύουν τα καπνά. Όλοι οι Πόντιοι ήταν δουλευταράδες. Όταν οι Τούρκοι τους έδιωξαν από τα χωριά τους εξορία και βρέθηκαν στην Ανατολή είχαν φτάσει πολύ κοντά στα σύνορα με το Ιράν. Με τη συνθήκη της Λοζάνης μπορούσαν να έρθουν στην Ελλάδα αλλά έπρεπε να γυρίσουν πίσω χιλιάδες χιλιόμετρα. Στην πορεία αυτή είχαν χαθεί πολλοί άνθρωποι... Έτσι προτίμησαν να περάσουν στην Περσία. Λίγο αργότερα ο Σάχης ήθελε να παράγει η χώρα καπνό και κανένας Ιρανός δεν ήξερε. Έβαλε λοιπόν τους Έλληνες του Πόντου να καλλιεργήσουν καπνά που ήξεραν αυτή τη δουλειά. Με αυτή τη δουλειά πρόκοψαν και φτάσαμε μέχρι 2.500 Πόντιοι. Κτίσαμε αυτήν την εκκλησία και είχαμε μόνιμο ιερέα τον παπα Δημήτρη. Είχαμε και ελληνικό σχολείο με δάσκαλο τον ίδιο τον παπά. Κάθε 25 Μαρτίου και 28 Οκτωβρίου κάναμε γιορτή όπως και στην Ελλάδα. Το Πάσχα ψήναμε αρνιά και μοιράζαμε κόκκινα αβγά σε όλο τον κόσμο. Οι μουσουλμάνοι μας σέβονταν και μας εκτιμούσαν. Ήταν ωραία χρόνια... Το 1979 έγινε η ισλαμική επανάσταση και οι περισσότεροι Έλληνες φοβήθηκαν και έφυγαν. Άλλοι πήγαν στην Ελλάδα και άλλοι στην Αμερική και στην Ευρώπη. Μείναμε όλοι κι όλο 8-9 άτομα... Η εκκλησία μας δεν έχει παπά. Μαζευόμαστε κάθε Κυριακή μόνοι μας εδώ και προσευχόμαστε... Μόνο κάθε Πάσχα μας στέλνουν παπά από την Κωνσταντινούπολη να κάνουμε Ανάσταση. Τις άλλες μέρες ερχόμαστε εδώ να ακούσουμε ελληνικά τραγούδια. Ακούω Στέλιο Καζαντζίδη και κλαίω. «Πέντε οσπίτια έχτισα κι ας όλα ξεσπιτούμαι...» Ασαχ... Πήγα στην Ελλάδα και είδα τι ωραία χωριά υπάρχουν. Πήγα και σε ένα πανηγύρι και φώναξαν από τα μεγάφωνα ότι είμαστε από το Ιράν. Τότε ήρθαν κάποιοι Έλληνες και μας μιλούσαν σπαστά αγγλικά. Τους λέω γιατί δεν μιλάτε ελληνικά; Γιατί, μου είπαν, ξέρετε ελληνικά; Βρε Έλληνας είμαι, ελληνικά δεν θα ξέρω. Σε αυτές τις φλέβες τρέχει αίμα ελληνικό και μάλιστα ποντιακό...»

Αφήσαμε με δάκρυα στα μάτια τον Παναγιώτη και τους άλλους Πόντιους, τον Θεμιστοκλή, τον Κωνσταντίνο, την Ολυμπία και τους υπόλοιπους που δεν θυμάμαι τα ονόματά τους. Τα παιδιά τους έφυγαν στην Ελλάδα. Πόσο θα άντεχαν μόνοι τους; Ήταν 8-9 άτομα πριν 14 χρόνια. Πόσοι απέμειναν σήμερα;

Κράτος και πρόσφυγες

του **ΒΛΑΣΗ ΑΓΤΖΙΔΗ**,
Διδάκτωρ Ιστορίας του Αριστοτελείου
Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Παρότι η αποκατάσταση τόσο μεγάλου αριθμού προσφύγων του 1922 αποτελεί επίτευγμα των κυβερνήσεων εκείνης της εποχής και της Κοινωνίας των Εθνών, που επέτρεψε και υλοποίησε το πρόγραμμα αποκατάστασης, εν τούτοις υπάρχουν στοιχεία, τα οποία είναι συγκλονιστικά όσον αφορά την ένταξη των προσφύγων. Καταρχάς ένας πολύ μεγάλος αριθμός προσφύγων θα χάσει τη ζωή του από τις κακουχίες στον ελλαδικό χώρο. Από την άλλη, η Ανταλλάξιμη Περιουσία που θα έπρεπε —με βάση τη διεθνή Συνθήκη της Ανταλλαγής των πληθυσμών— να μοιραστεί στους πρόσφυγες, αποτέλεσε —έως και σήμερα— σημείο της μεγαλύτερης οικονομικής κατάχρησης στη μετά το 22 Ελλάδα. Ακόμα και στην Κρήτη, όπου τα αντιπροσφυγικά συναισθήματα ήταν αμβλυμμένα λόγω του φιλοβενιζελισμού των προσφύγων, οι ντόπιοι κατάφεραν προς όφελός τους να ακυρώσουν σε μεγάλο βαθμό την αγροτική αποκατάσταση των προσφύγων. Υπήρχαν περιπτώσεις όπου οι ίδιες οι Επιτροπές που ήταν επιφορτισμένες με την αποκατάσταση των προσφύγων, συγκάλυπταν τις καταπατήσεις από γηγενείς των ακινήτων που έπρεπε να αποδοθούν σε πρόσφυγες. Αυτό συνέβη και στην περίπτωση των συγκρούσεων στο Κιούπκιοϊ, στην οποία καταγγέλθηκε ότι ρόλο στα γεγονότα εις βάρος των προσφύγων είχε ο διευθυντής του Εποικιστικού Γραφείου Μακεδονίας που ήταν «αξιωματικός του Γκέρλιτς», δηλαδή ακραίος μοναρχικός. Μετά τις εκλογές του 1928 και τη συντριπτική νίκη του Βενιζέλου θα υπάρξουν συγκρούσεις μεταξύ γηγενών και προσφύγων, όπως για παράδειγμα στην Έδεσσα.

Από το 1928, με την ψήφιση του Ιδιώνυμου, αλ-

λάζει η Πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης κατά των Ποντίων που είχαν εγκλωβιστεί στη Σοβιετική Ένωση και συμπεριλαμβάνονταν στη συμφωνία Ανταλλαγής Πληθυσμών και Περιουσιών του 1923. Θέλοντας να σταματήσει την αποστολή στην Ελλάδα μέσω των προσφύγων, εκπαιδευμένων στελεχών για την επάνδρωση του Κομμουνιστικού Κόμματος αποφασίζει την απαγόρευση την χορήγησης αδειών καθόδου σε

ομογενείς. Παράλληλα, όλος ο πληθυσμός θεωρείται ύποπτος. Η άποψη του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών είναι ότι: «η υπό του Υπουργείου τούτου ανέκαθεν χαραχθείσα τακτική επί του ζητήματος της καθόδου των Ελλήνων της Ρωσίας, συνίστατο εις την καθέρωσιν στενών περιορισμών και την επιβολήν αυστηροτάτου ελέγχου εις τας εκ Ρωσίας προελεύσεις, μέτρων υπαγορευθέντων... και εκ λόγων δημοσίας ασφαλείας, εφ' όσον επανειλημμένως διεπιστώθη ότι οι επί μακρόν υπό τον μπολσεβικόν ζυγόν ζήσαντες και εις Ελλάδαν κατερχόμενοι ρέπουσι μοιραίως προς τον κομμουνισμόν».

Οι συνέπειες για τον προσφυγικό πληθυσμό που παρέμενε στη Σοβιετική Ένωση ήταν τραγικές, γιατί βρέθηκε εγκλωβισμένος σε μια μεταβατική κατάσταση ανάμεσα ένα τόπο διάβασης, στον οποίο δεν ήθελε να παραμείνει μόνιμα, ούτε και να ενταχθεί και στον τελικό του προορισμό, όπου όμως δεν μπορούσε να φτάσει αποκλεισμένος από την ίδια του την εθνική κυβέρνηση, η οποία είχε υπογράψει «αντ' αυτού» τη Συνθήκη της Λωζάννης. Στη συνέχεια με νομοθετικές ρυθμίσεις που θα ολοκληρωθούν την εποχή της χούντας θα αποστέρηθούν από το δικαίωμα αποζημίωσης από την Ανταλλάξιμη Περιουσία.

Κομβικό σημείο για τη σχέση των προσφύγων με το ελλαδικό πολιτικό σύστημα θα είναι η υπογραφή της «Ελληνοτουρκικής συνθήκης φιλίας, ουδετερότητας και διαιτησίας» από τους Βενιζέλο και Κεμάλ. Ο μεσολαβητής γι' αυτή την εξέλιξη ήταν ο Ιταλός δικτάτορας Μουσολίνι. Ο Ελ. Βενιζέλος το 1930 υπέγραψε τη «Συνθήκη», παρά την έντονη αντίδραση των προσφύγων, τους οποίους απείλησε με διώξεις, με το γνωστό Ιδιώνυμο. Δηλαδή, με την κατηγορία του εχθρού του κράτους. Το Ιδιώνυμο είχε ψηφιστεί για να κατασταλεί η ανάπτυξη του κομμουνιστικού κινήματος. Η ελληνική πλευρά οδηγήθηκε στην υπογραφή της Συνθήκης επειδή είχε γίνει αποδεκτή η πρόθεση της φασιστικής Ιταλίας να δημιουργηθεί ένας άξονας Ρώμης-Αθήνας - Άγκυρας και ένα σύστημα τριμερούς συνεργασίας και θα είχε ως βάση ένα σύνολο διμερών συμφωνιών.

Αποτέλεσμα αυτού του συγκεκριμένου πολιτικού οράματος υπήρξε η ελληνοτουρκική Συνθήκη της Άγκυρας του 1930, με την οποία αντιμετωπίζονταν όλες οι εκκρεμότητες μεταξύ των δύο χωρών και παραχωρούνταν οριστικά οι περιουσίες των προσφύγων στο νέο τουρκικό κράτος, αφού πρώτα εξισώνονταν με τις μουσουλμανικές περιουσίες που εγκατέλειψαν οι μουσουλμάνοι Ανταλλάξιμοι στην Ελλάδα. Μέχρι τότε - όσον αφορά το διεθνές δίκαιο- οι περιουσίες των «ανταλλαχθέντων» παρέμεναν υπό την ιδιοκτησία των κατόχων τους, μόνο που τα δύο κράτη είχαν αποφασίσει να είναι διαχειριστές των περιουσιών αυτών.

Η συμφωνία του '30, μαζί με την υποβολή πρότασης του πρωθυπουργού της Ελλάδας Ελ. Βενιζέλου προς την Επιτροπή του Νόμπελ για τη βράβευση του Μουσταφά Κεμάλ Πασά —που είχε ήδη λάβει το προσωνόμιο Ατατούρκ (Πατέρας των Τούρκων)— με το Νόμπελ Ειρήνης, εγκαινίασαν μια νέα εποχή. Ενδια-

φέρουν παρουσιάζει το κείμενο που στάλθηκε στην Επιτροπή, στο οποίο ο Κεμάλ χαρακτηριζόταν ως «πραγματικός στυλοβάτης της ειρήνης». Εφεξής ο φιλοκεμαλισμός θα ήταν το κοινό συναίσθημα που θα μοιράζονταν οι άνθρωποι της συμπολίτευσης και της εκάστοτε αντιπολίτευσης, συμπεριλαμβανομένης και της πλέον ακραίας εκδοχής της. Από το σημείο εκείνο και πέρα, οι πρόσφυγες, φιλοβενιζελικοί στην πλειονότητά τους, θα πορεύονται μόνοι τους σ' έναν άξενο τόπο. Η ελληνο-τουρκική συνθήκη του '30 θα είναι η πρώτη σημαντική σύγκρουση των προσφύγων με τον βενιζελισμό. Αυτή είναι η ιστορική στιγμή που θα αρχίσει η μεταστροφή προς τα αριστερά σημαντικού τμήματος του προσφυγικού πληθυσμού.

Οι πρόσφυγες βιώνουν έντονα την πολιτική του κράτους. Ο Παναγιώτης Φωτιάδης πρόσφυγας θεατρικός συγγραφέας που κατοικούσε σ' ένα χωριό του Κιλκίς γράφει το 1928: «Όλοι κλέβουν και θα κλέβουν το δημόσιο και τους ιδιώτες. Τόσο καιρό όσο ο κουτός αυτός λαός, που φταίει για όλα, δεν ξυπνάει μια μέρα και δεν καταλάβει τις υποχρεώσεις που έχει και τα δικαιώματά του και δεν γίνεται όργανο στα χέρια αυτών των κυριών που μας διοικούν.»

Η πολιτική του ελληνικού κράτους θα αποσκοπεί πλέον στην πλήρη ιδεολογική αφομοίωση των προσφύγων. Η ιστορία των Ελλήνων της Ανατολής θα είναι μια απαγορευμένη ιστορία μέχρι τη δεκαετία του '80. Θα απαγορευτεί ακόμα και η αναφορά στον όρο «πρόσφυγες». Οι πρόσφυγες για το ελληνικό κράτος θα χαρακτηρίζονται «μετανάστες» με κύρια πηγή του αντιπροσφυγικού συναισθήματος το Παλάτι. Χαρακτηριστική ήταν η αρνητική αντίδραση του Βασιλιά Γεωργίου του Β', όταν το Νοέμβριο του 1923 του πρότεινε ο πρόεδρος της Επιτροπής Αποκατάστασης Προσφύγων Χ. Μοργκεντάου, να επισκεφτεί έναν καταυλισμό προσφύγων. Το επιχείρημα για να δικαιολογηθεί η άρνησή του, ήταν ότι αυτό θα έκανε πολύ κακή εντύπωση και θα ενοχλούσε τους φιλομοναρχικούς πολίτες.

Μετά το αποτυχημένο βενιζελικό κίνημα του '35, οι πρόσφυγες, που θα συνταχθούν με τους πραξικοπηματίες ως βενιζελικοί, θα βρεθούν κι αυτοί στο στόχαστρο της μοναρχικής και αργότερα μεταξικής, τρομοκρατίας. Στα εγκλητήρια με τα οποία οι βενιζελικοί παραπέμφθηκαν για εσχάτη προδοσία αναγραφόταν ως κατηγορία ότι «εξόπλισαν Έλληνες πολίτες και πρόσφυγες...». Ήταν χαρακτηριστική η άρνηση αποδοχής των προσφύγων ως "Ελλήνων πολιτών" δεκατρία χρόνια μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή. Στη συνέχεια, σκληρή θα είναι η αντιπροσφυγική υστερία που θα καταλάβει τον κυβερνητικό τύπο. Κηρύγματα φανατισμού και ρατσισμού προς τους «αυτόχθονες» κατά των προσφύγων γεμίζουν τις σελίδες των φιλομοναρχικών εφημερίδων. Οι πρόσφυγες αποκαλούνται «λεφούσι» και «Τούρκοι»: «Οι γηγενείς καλούνται να συνασπιστούν σε συλλόγους "αμύνης"» κατά των προσφύγων", έγραφε η «Ακρόπολις» στις 6 Φεβρουαρίου του 1936. Οι επιθέσεις κατά των προσφύγων ήταν συνεχείς. Την ίδια χρονιά συνέβησαν επιθέσεις και εμπρησμοί κατά των προσφυγικών παραπηγμάτων στον Βόλο.

Η αντιπροσφυγική στάση του Μεταξά θα αποτυπωθεί και συμβολικά το 1938, όταν θα δωρίσει στο τουρκικό κράτος το σπίτι όπου υποτίθετο ότι γεννήθηκε ο Μουσταφά Κεμάλ πασά και στην καρδιά της «πρωτεύουσας των προσφύγων», δηλαδή των θυμάτων του τουρκικού εθνικισμού, θα μετονομάσει την Οδό Αποστόλου Παύλου σε Οδό Κεμάλ Ατατούρκ. Τα αντιπροσφυγικά συναισθήματα του Ι. Μεταξά θα είναι τόσο έντονα ώστε κατά τη διάρκεια της δικτατορίας του θα απαγορεύσει το ρεμπέτικο και τις μελωδίες της Ανατολής, έχοντας τη συναίνεση του τότε πνευματικού κόσμου, ανεξαρτήτως ιδεολογίας ή πολιτικής τοποθέτησης. Τα μεγάλα θύματα της λογοκρισίας του Μεταξά, ήταν η Σμυρνέικη [του Πειραιά] Κομπανία που έδρευε στον Πειραιά, καθώς και οι βυζαντινοί μουσικοί τρόποι, τους οποίους οι «γηγενείς» Αθηναίοι ονόμαζαν Τουρκομερίτικους.

Η δεκαετία του '40 θα είναι μια δεκαετία πλήρους ανατροπής των ισορροπιών. Η κύρια αντίθεση μεταξύ προσφύγων και γηγενών θα αντικαταστασθεί από τη σύγκρουση δεξιάς—αριστεράς, οι κοινότητες των προσφύγων, που μέχρι τότε ήταν κατά κύριο λόγο βενιζελικές με κάποιες εντάξεις στην Αριστερά, θα διχαστούν. Στα νέα πολιτικά σχήματα θα συναντήσουν τους παλαιούς τους γηγενείς αντιπάλους και θα δομήσουν νέες ταυτότητες θα συμπληρώνουν τις παλιές.

Στην επίσημη κρατική ελληνική ιδεολογία, τα ιστορι-

κά γεγονότα της τελευταίας περιόδου της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας αποσιωπούνται. Επιδιώκεται συστηματικά η εξαφάνιση του παράγοντα «ελληνισμός της Ανατολής» και η εξάλειψη της ιστορικής του μνήμης. Ο ελληνοτουρκικός πόλεμος του '19-'22 θα αντιμετωπίζεται αποκλειστικά ως «αγώνας για την απελευθέρωση του τουρκικού εδάφους από τη συμμαχική κατάληψη». Η πλέον ξεκάθαρη τοποθέτηση της συντηρητικής παράταξης για εκείνα τα ιστορικά γεγονότα, ακριβώς όμοια μ' αυτήν του ΚΚΕ, θα γίνει από τον Ευ. Αβέρωφ, το 1957, από το επίσημο βήμα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ όπου δήλωσε ότι ο μικρασιατικός πόλεμος ήταν «κατακτητικός πόλεμος... αλλά βεβαίως δεν ήτο ελληνικός πόλεμος» και ότι «η Τουρκία απάντησε με μίαν υπερηφάνειαν και μίαν γενναϊότητα, η οποία της έδωσε την εθνικήν της ανεξαρτησίαν».

Οι προσπάθειες για τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης, όπως και η έρευνα επί των ιστορικών γεγονότων, αφορούν τις κλειστές ομάδες των προσφύγων. Ο πρώτος ιστορικός που προσπάθησε να μελετήσει τις πηγές για εκείνα τα πολιτικά γεγονότα, που αφορούσαν τις γενοκτονίες των ελληνικών πληθυσμών στη Μικρά Ασία, ήταν ο Πολυχρόνης Ενεπε-

κίδης, καθηγητής στο πανεπιστήμιο της Βιέννης. Χαρακτηριστική είναι η αντιμετώπισή του από τις ελληνικές αρχές, όταν προσπάθησε να μελετήσει τα γερμανοαυστριακά αρχεία που αναφέρονταν στην περίοδο 1908-1918. Ο ίδιος περιγράφει ως εξής την εμπειρία του: «Όταν το 1958-59 καθώς πραγματοποιούσα την έρευνα στα επίσημα αυστριακά αρχεία που μόλις είχαν παραδοθεί στους ερευνητές και είχα συναντήσει πλήθος εγγράφων που αφορούσαν τις βιαιοπραγίες κατά του ελληνικού πληθυσμού, ο τότε υπουργός Εξωτερικών της Αυστρίας Κουρτ Βαλτσάιμ και αργότερα γενικός γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και πρόεδρος της Αυστρίας με ενημέρωσε ότι δύο επιφανείς Έλληνες πολιτικοί, με παρέμβασή τους, ζητούσαν την απαγόρευση της έρευνας. Αυτοί, το αποκαλύπτω τώρα, ήταν ο τότε υπουργός Εξωτερικών Ευάγγελος Αβέρωφ και ο Παναγιώτης Πιπινέλης. Το σκεπτικό ήταν ότι η δημοσίευση αυτών των στοιχείων στην Ελλάδα θα μπορούσε να προκαλέσει εμπλοκή στις ελληνοτουρκικές σχέσεις.»

Οι προσπάθειες για τη διατήρηση του ιδιαίτερου πολιτισμού των προσφύγων δεν είχαν την επιδοκίμασία της νεοελληνικής διανόησης. Χαρακτηριστική είναι η συζήτηση που ανέκυψε για τις προσπάθειες ανάπτυξης μιας ποντιακής λογοτεχνίας στην Ελλάδα. Σε άρθρο του στην εφημερίδα Το Βήμα ο Κ. Θ. Δημαράς αναπαράγει την εχθρική άποψη για τις διαλέκτους που είχαν οι δημοτικιστές και είχε διατυπώσει ήδη με σαφήνεια ο Τριανταφυλλίδης κατά την αναζήτηση της νέας «τεχνικής» νεοελληνικής γλώσσας. Ο Δημαράς θεωρεί ότι η ιδιωματική λογοτεχνία ήταν ε-

κτός από βλαβερή και επικίνδυνη, γιατί «διασπά την πολιτισμική συνοχή των Ελλήνων». Αντίθετα ο Νίκος Ανδριώτης ενθάρρυνε τις προσπάθειες των Ποντίων. Η άποψη του Δημαρά προκάλεσε την αντίδραση των Ποντίων διανοουμένων μέσα απ' τις σελίδες του περιοδικού Χρονικά του Πόντου. Χαρακτηριστική ήταν η τοποθέτησή τους: «Αν όμως οι ανάγκες μια κοινής εθνικής γλώσσας έχουν το αποτέλεσμα που είδαμε, δεν υπάρχει κανένας λόγος ή εθνικό συμφέρον να σβήσουν τα ιδιώματα. που μέσα τους έχει εκφραστεί η ιδιοτυπία μιας μερίδας του λαού. ...έτσι θα θέλαμε, πλάι στην κοινή ελληνική γλώσσα που κάμαμε δική μας, να διατηρήσομε, σε περιορισμένη πια χρήση και το αγαπημένο μας ιδίωμα, πολύτιμη ιστορική κληρονομιά.»

Το αποκαλυπτικότερο γεγονός που αναδεικνύει τον τρόπο αντιμετώπισης των ζητημάτων που αφορούσαν την ιστορία των Ελλήνων της Ανατολής από την πλευρά του κράτους είναι η μεταχείριση της ταινίας «1922» του Νίκου Κούνδουρου. Βασισμένη σε αυθεντικές μαρτυρίες και κυρίως στο βιβλίο Νούμερο 31328 του Ηλία Βενέζη, γυρίστηκε το 1977-1978 με τη χρηματοδότηση του κρατικού Ελληνικού Κέντρου Κι-

νηματογράφου (ΕΚΚ). Από την εποχή των γυρισμάτων (τρία μόλις χρόνια μετά την τουρκική εισβολή στην Κύπρο), η εφημερίδα Hurriyet είχε καταγγείλει την ταινία, υποστηρίζοντας ότι έτσι «υπονομεύονται» οι ελληνοτουρκικές συνομιλίες. Φυσικά το τουρκικό υπουργείο Εξωτερικών γνώριζε καλύτερους και αποτελεσματικότερους τρόπους διαμαρτυρίας. Οι Τουρκικές αντιδράσεις απέδωσαν! Το ελληνικό υπουργείο Προεδρίας αρνήθηκε να δώσει άδεια προβολής στην ταινία. Κάτι που ήταν απαραίτητο για να βγει στις αίθουσες. Επιπλέον, το ΕΚΚ, το οποίο ήταν ιδιοκτήτης της ταινίας και είχε ως προϊστάμενη αρχή το υπουργείο Βιομηχανίας, δέσμευσε την ταινία στο εργαστήριο. Μια κόπια που παρανόμως κατάφερε να εξασφαλίσει ο Κούνδουρος προβλήθηκε στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, αποσπώντας 9 βραβεία. Το υπουργείο Προεδρίας φοβούμενο την κατακραυγή δεν τόλμησε να απαγορεύσει την προβολή της ταινίας, η οποία παρέμεινε δεσμευμένη στα συρτάρια του ΕΚΚ. Η λαθραία κόπια στάλθηκε το 1982 (οκτώ χρόνια από την τουρκική εισβολή στην Κύπρο) στο Διεθνές Φεστιβάλ Βουδαπέστης. Μισή ώρα πριν από την προβολή της, κατέφθασε από το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών εντολή προς τον Έλληνα πρέσβη να εμποδίσει την προβολή της ταινίας. Ο Έλληνας πρέσβης ζήτησε με τη σειρά του από το ουγγρικό υπουργείο Εξωτερικών να εμποδίσει την προβολή της ταινίας. Πράγμα που έγινε! Λίγο αργότερα, με παρέμβαση του Μικρασιάτη, τότε υπουργού, Γιάννη Καψή, έλαβε τέλος η ομηρία της ταινίας και το ΕΚΚ την παρέδωσε στον Νίκο Κούνδουρο.

Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΣΤΕΙΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

του ΗΛΙΑ ΣΠΑΝΟΥ

Όλοι ομιλούν σήμερα για γίγαντες εταιρείες και νέους κράτη. Όμως τα διάφορα κοινωνικά προβλήματα που έχουν αναφανεί εξ αιτίας της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας (ανεργία, πορνεία, παιδική εργασία, κοινωνικές παροχές κ.λ.π.) έχουν αίτιο μάλλον το πολιτιστικό έλλειμμα, παρά την οικονομική δυσπραγία.

Η δε θεραπεία τους χρειάζεται μεν πολιτική βούληση, που όμως θα την καθορίσει ο βαθμός πολιτισμού του κάθε κράτους. Και αυτό συμβαίνει, γιατί οι ανάγκες του κάθε ατόμου δεν είναι μόνον οικονομικές. Μία εταιρεία λύνει (σε όποιο βαθμό) το πρόβλημα της διαβίωσης όχι όμως και την ποιότητά της. Άρα το μεγάλο αίτημα των ημερών μας είναι η ποιότητα ζωής.

Παρ' όλα αυτά οι αποφάσεις των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως έχουν επικεντρώσει το ενδιαφέ-

ρον τους στην νομισματική ένωση και την οικονομία. Όσο για το νέο πρόγραμμα πολιτιστικής αναπτύξεως, που θα ισχύσει για το μέλλον, επριοκοδοτήθη με ασήμαντα ποσά, για τα κράτη μέλη. Και είναι ακατανόητο να προπαγανδίζεται η Ευρώπη των πολιτών, όταν παραγνωρίζεται ο ίδιος ο πολίτης. Ο πολίτης δεν είναι ο σκύλος του Παυλώφ, για να κουνά την ουρά του στον ήχο της υποσχέσεως της υλικής παροχής.

Ο αθλητισμός, οι καλές τέχνες, η παιδεία, αποτελούν ουσιαστικό τμήμα της ανθρώπινης ζωής, που καμία ανώνυμη ποδοσφαιρική εταιρεία, καμία σχολή καλών τεχνών ή κανένα σχολείο δεν είναι δυνατόν να λύσουν, αν δεν απευθύνονται στην ψυχή του και όχι στο βαλάντιον του. Δεν είναι δυνατόν να αποκλείονται πολίτες από την σωματική άσκηση (βεβαίως ο αθλητισμός δεν είναι μόνο σωματική άσκηση), από την καλλιτεχνική δημιουργία και απόλαυσιν και από την μόρφωσιν. Δεν είναι δυνατόν να προσμετρώνται με λογιστική λογική οι παροχές των αγαθών αυτών.

Σημειώνεται, ότι ο ευρωπαϊκός κινηματογράφος και η τηλεόραση είναι σε δεινή θέση, όχι λόγω παραγωγής αλλά εξ αιτίας της μη κατανάλωσης. Αυτό και μόνον αποκαλύπτει την φρικτή αλήθεια, όχι μόνον στον κινηματογράφο και την τηλεόραση, αλλά στο σύνολο των τεχνών, η Ευρώπη δεν καταναλώνει τα πολιτιστικά της προϊόντα.

Δύο είναι οι αιτίες του φαινομένου αυτού. Υπάρχουν τηλεοπτικά προγράμματα και κινηματογραφικά έργα ευρωπαϊκά, που αποτελούν μίμηση των αμερικανικών. Με δεδομένη την υλικοτεχνική υπεροχή των Η.Π.Α. τα ευρωπαϊκά προϊόντα φαντάζουν πτωχοί συγγενείς και δεν προσελκύουν καταναλωτικό ενδιαφέρον. Η Γιούρολαντ δεν πρόκειται ποτέ να φθάσει την δόξα της «Ντίσνευλαντ» ούτε θα προσελκύσει τόσο μεγάλο πλήθος επισκεπτών. Καμία τηλεοπτική σειρά ευρωπαϊκή δεν θα φθάσει τις δαπάνες της αμερικανικής σειράς «Τόλμη και Γοητεία από τότε» και συνεπώς θα προσελκύσει μικρότερο ποσοστό τηλεθεάσεως με συνέπεια την προσέλευσιν μικροτέρου αριθμού διαφημιστικών μηνυμάτων αναγκαίων για την συντήρησιν των ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών. Η παραγωγή και προβολή ευρωπαϊκών προγραμμάτων από τους κρατικούς τηλεοπτικούς σταθμούς δεν λύνει το πρόβλημα, αφού αυτοί καταλαμβάνουν μικρό μερίδιο στην τηλεόραση, δηλαδή στην τηλεοπτική αγορά με απογοητευτικά ποσοστά τηλεθεάσεως. Και φυσικά στόχος της πολιτιστικής παραγωγής δεν πρέπει να είναι μόνον η παραγωγή προϊόντων, αλλά και κατανάλωσιν τους.

Εγγίζουμε έτσι την δεύτερη αιτία. Ο Ευρωπαίος πολίτης έχει αφομοιωθεί από τον αμερικανικό τρόπο ζωής. Αυτό φαίνεται κυρίως στη λογοτεχνία. Το θαυμάσιο ευρωπαϊκό μυθιστόρημα έχει παραμερισθεί από τα διάφορα «Άρλεκιν, ενώ η ποίηση καταλαμβάνει όλο και φθίνουσα θέσιν. Η διείσδυσις των μεγάλων πολυεθνικών εταιρειών έφερε στα σπλάχνα της τον ισοπεδωτικό αμερικανικό τρόπο ζωής. Άρα το ευρωπαϊκό καταναλωτικό κοινό των πολιτιστικών προϊόντων αμερικανοποιείται με καταστρεπτικά αποτελέσματα για την ευρωπαϊκή παραγωγή. Οι κυβερνήσεις των κρατών μελών της ευρωπαϊκής Ενώσεως δεν δύναται να στρουθοκαμηλίζουν άλλο. Δεν αποτελεί άλλοθι γι' αυτές η χρηματοδότησις κάποιων πολιτιστικών προϊόντων, αφού δεν έχει εξασφαλισθεί η κατανάλωσιν τους. Αυτό βεβαίως δεν είναι δυνατόν να γίνει με την βία.

Πριν η Ευρώπη ενωθεί πολιτικά και οικονομικά, ήταν περισσότερο ενωμένη πολιτιστικά από σήμερα. Το γαλλικό και ιταλικό τραγούδι π.χ. κατείχαν το μεγαλύτερο μέρος, όπως συνέβαινε με το ελληνικό τραγούδι ή το βρετανικό και γαλλικό θέατρο ή την γερμανική ζωγραφική και την ελληνική γλυπτική. Αυτό σημαίνει ότι, αντί να αναζητάται ένα ενιαίο πολιτιστικό «μοντέλο», πρέπει να ενδυναμωθεί η εθνική παραγωγή πολιτισμού. Είναι τρελό να παράγονται διαφορετικά «μοντέλα» αυτοκινήτων και να επιδιώκεται ενιαίο πολιτιστικό.

Αν η αρχαία Ελλάς εμεγαλούργησε πολιτιστικά, το κατόρθωσε, γιατί δεν κατέπνιξε τις τοπικές εκφράσεις πολιτισμού. Δίπλα στον Ιωνικό ρυθμό υπήρχε ο δωρικός και ο κορινθιακός, δίπλα στον Θηβαίο Πίνδαρο υπήρχε ο Λέσβιος Αλκαίος, δίπλα στον Σταγειρίτη Αριστοτέλη υπήρχε ο Αθηναίος Πλάτων. Ας αφήσει η Ευρωπαϊκή Ένωσις το έωλον επιχείρημα, ότι η οικονομική ενδυνάμωσις θ' απαγγιστρώσει την Ευρώπη από την αμερικανική κηδεμονία, αφού εάν δεν δημιουργήσει το κατάλληλο πολιτιστικό υπόβαθρο, η απαγκίστρωσις αυτή δεν θα επιτευχθεί ποτέ.

Ποντιακά παραμύθια 'Οφews

Από τη συλλογή του Ιωάννη Παρχαρίδη

Το γεράκι και η αλεπού

Το γεράκι και η αλεπού έκαναν συντροφιά. Το γεράκι έκανε παιδιά πάνω στον βράχο και η αλεπού έκανε παιδιά κάτω από τον βράχο. Κατόπιν το γεράκι κατέβηκε και έφαγε τα παιδιά της αλεπούς. Η αλεπού δεν μπορούσε να ανέβει πάνω στο βράχο να φάει τα παιδιά του γερακιού, και βημάτιζε από κάτω και έκλαιγε. Ήρθε καιρός και το γεράκι πήγε να βρει φαγητό για τα παιδιά του, πήγε σε μια πεδιάδα. Εκεί στην πεδιάδα καθόντουσαν κάποιοι εργάτες και έψηναν κρέας πάνω στη φωτιά. Το γεράκι κατέβηκε και πήρε ένα κομμάτι κρέας, πάνω από την φωτιά και το έφερε στην φωλιά του. Όμως ήταν κολλημένο στο κρέας κάρβουνο, πήρε φωτιά η φωλιά του, έπεσαν κάτω τα παιδιά του και τα έφαγε η αλεπού.

Ο λύκος και το πρόβατο

Ο λύκος έπιασε ένα πρόβατο να το φάει. Το πρόβατο του είπε, «έλα άφησέ με, το αρνί μου είναι ακόμη μικρό, ας πάω να το θηλάσω και έρχομαι αύριο και με τρώς»- «και πού θα σε βρω;»-«κάλεσέ με και εγώ έρχομαι». - «Και πώς θα σε καλέσω;» - «κάλεσέ με Μάρθα». Το άλλο πρωί ο λύκος πήγε και φώναξε «έ Μάρθα!». Και εκείνο(το πρόβατο) είπε «εγώ ότι έμαθα, έμαθα, από τώρα και στο εξής δεν έχω να μάθω».

Το τσακάλι και η αρκούδα

Μια αρκούδα και ένα τσακάλι έκαναν συντροφιά, και βγήκαν να κυνηγήσουν. Έπιασε η αρκούδα ένα πρόβατο και το έφερε στην σπηλιά, όπου έμεναν, το έκαναν καβουρμά και το έβαλαν σε ένα σκεύος. Μετά από δύο ημέρες πήγε η αρκούδα στους συγγενείς της, το τσακάλι από εδώ μεριά, έφαγε την καβουρμά και γέμισε το σκεύος με στάχτες. Όταν ήρθε η αρκούδα και είδε το σκεύος, ρώτησε στο τσακάλι «τί έχει εδώ μέσα;». Το τσακάλι πάλι είπε «μούχλιασε από πάνω η καβουρμά, φύσα το να χαθεί η μούχλα». Η αρκούδα φύσηξε και τα μάτια της γέμισαν στάχτες και δεν έβλεπε, και το τσακάλι έγινε άφαντο.

Από το άφηπουν της Τιαγιάς

Φωτογραφικό ταξίδι στο χρόνο μέσα από το πλούσιο
φωτογραφικό αρχείο του συλλογου μας

Αρχείο:
Αδαμίδης Χαρ. Κωνσταντίνος

Φωτο 1. Όλα τα παιδιά και εγγόνια, οι γαμπροί, οι νύφες και τα παιδιά αυτών, του Κων/νου Αδαμίδα (Τσιελάκος), σε αναμνηστική φωτογραφία στο σπίτι του Παναγιώτη Αδαμίδα (Πάντζιο) το έτος 1942.

1.

Φωτο 2 : Αρχές τις δεκαετίας του 1960 μπροστά στο Μνημείο Ηρώων που βρισκόταν στην αυλή του Δημοτικού Σχολείου. Από αριστερά όρθιοι : Αλχαζίδης Ιωάννης, Αραβίδης Γεώργιος. Καθιστοί : Αλχαζίδης Ευάγγελος, Παπαδόπουλος Νίκος, Λυκίδης Σταύρος, Βασιλειάδης Χρήστος, Γεωργιάδης Μιχάλης, Ζανέτας Αναστάσιος, Σπανίδης Ευάγγελος, Χαριτόπουλος Κων/νος, πίσω ο Γεωργιάδης Χρήστος και σκυφτός με το καπέλο ο Εφραιμίδης Δημήτριος.

Φωτο 3 : Σε Εθνική εορτή αρχές τις δεκαετίας του 1960, κατάθεση στεφάνων στο Μνημείο Ηρώων από τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου.

Φωτο 4 : Δεκαετία 1960, μονόπρακτο θεατρικό σκετς στην πλατεία του χωριού. Από αριστερά: άγνωστος, Ιωάννης Αλχαζίδης, καθιστοί : άγνωστος, Σουντουλίδης Σωτήριος.

Φωτο 5 : Τέλη της δεκαετίας 1960. Αποπεράτωση των εργασιών στο κτίριο του συλλόγου με τον Ιωάννη Αλχαζίδα να έχει αναλάβει το σοβάτισμα των τοίχων.

Αρχείο: Αλχαζίδης Αν. Ιωάννης

2.

3.

4.

5.